

РАН БОСИЛЕК
МИШКА, ЖАБА И ГУЩЕР

chitanka.info

Мишката и жабата били съседки. Имали си и по една нивица. Посели си пшеница.

Един ден жабата казала на мишката:

— Аз отивам на сватба. Жени се Рачо Осмокрачо. Моля ти се, наглеждай моето жито, докато се върна!

Мишката отвърнала:

— Кой знае дали ще го опазя. Аз моето жито мъчно опазвам, че твоето ли?

— Стори ми това добро, Мишанке! Нали сме съседки, нали сме приятелки!

— Добре, добре, иди си със здраве! Като пазя моето жито, ще наглеждам и твоето.

Жабата отишла на сватба.

Мишката влязла в нивата на жабата да си пооткрадне пшеница. Тъкмо прегривала класовете, дошъл при нея зеленият гущер, който живеел наблизко, и рекъл:

— Какво правиш, съседке? Тая нива не е твоя. Защо крадеш от житото на жабата?

— Польгах се, съседе. Моля ти се, не обаждай на жабата! Ако не й кажеш, ще се омъжа за тебе.

— Добре — съгласил се гущерът.

Мишката малко по малко прибрала житото на жабата.

Жабата се върнала от сватба. Видяла, че житото е прибрано. Отишла при мишката. Рекла й:

— Нали те оставих да пазиш и моето жито? Да не би ти да си го прибрала?

— Как можеш да помислиш такова нещо, съседке? — отговорила мишката. — Пазих го, как да не го пазих. Но когато съм спала, някой му е видял работата. Ако не вярваш, да отидем да попитаме гущера.

Отишли при гущера. Попитала го жабата:

— Драги съседе, не си ли виждал мишката да къса и прибира моите житни класове?

— Не съм виждал — отговорил гущерът.

— Така, кажи й — намесила се мишката, — защото тя ме кръвно обиди. Само задето си е помислила, че мога да й присвоя житото, тя заслужава дума да не й продумам. Но моето добро сърце прощава винаги на ония, които се заблуждават.

След няколко дена гуцърът се пременил и отишъл при мишката.
Почукал на вратата.

— Кой е? — попитала мишката.

— Гуцърът.

— За какво идеш?

— Дойдох да искам ръката ти, както ми обеща.

— Охо, ти толкова ли си глупав, та си повярвал на думите ми. Аз се пошегувах.

Разсърдил се гуцърът и рекъл:

— Тогава и аз ще се пошегувам да съобщя на жабата, че ти й открадна житото.

— На добър ти час! Но тя няма да ти повярва, защото аз ще й кажа, че си искал да се ожениш за мене, че съм ти отказала, та затова ме клеветиш.

Гуцърът помислил, помислил, па рекъл:

— Да, имаш право. Щом съм се помамил да лъжа за своя изгода, и когато кажа истината, няма да ми повярват. Пък и по-добре стана, че няма да се оженя за тебе, защото ти крадеш, лъжеш и не държиш на думата си.

И гуцърът се прибрал в слънчевата си къщичка.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.